

4.1.Hz. İbrahim (a.s)

Kur'an Kıssaları Ali BULAÇ'ın mealinden
Tayfun NASUHBEOĞLU tarafından derlenmiştir.

Giriş

Kitapta İbrahim'i de zikret. Gerçekten o, doğruyu söyleyen bir peygamberdir.¹ Hani o, Rabbine arınmış (selim) bir kalb ile gelmişti.² Gerçek şu ki, İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhidti ve o müşriklerden değildi.³ Onun nimetlerine şükrediciydi. (Allah) Onu seçti ve doğru yola iletti.⁴ Ve biz ona dünyada bir güzellik verdik; şüphesiz o, ahirette de salih olanlardandır.⁵

Kesin Bir Bilgiyle İnanma Süreci

Hani İbrahim, babası Azer'e (şöyle) demişti.

"Sen putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu, ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum."⁶

Böylece İbrahim'e -kesin bir bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk.⁷ Gece üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki:

"Bu benim rabbimdir."

Fakat (yıldız) kayboluverince:

"Ben kaybolup-gidenleri sevmem" demişti.⁸

¹ 19/Meryem 41

² 37/Saffat 84

³ 16/Nahl 120

⁴ 16/Nahl 121

⁵ 16/Nahl 122

⁶ 6/Enam 74

⁷ 6/Enam 75

⁸ 6/Enam 76

⁹ 6/Enam 77
¹⁰ 6/Enam 78
¹¹ 6/Enam 79
¹² 6/Enam 80
¹³ 6/Enam 81
¹⁴ 26/Şuara 70
¹⁵ 26/Şuara 71
¹⁶ 26/Şuara 72
¹⁷ 26/Şuara 73
¹⁸ 26/Şuara 74
¹⁹ 26/Şuara 75
²⁰ 26/Şuara 76
²¹ 26/Şuara 77
²² 26/Şuara 78
²³ 26/Şuara 79
²⁴ 26/Şuara 80
²⁵ 26/Şuara 81
²⁶ 26/Şuara 82
²⁷ 26/Şuara 83
²⁸ 26/Şuara 84
²⁹ 26/Şuara 85
³⁰ 26/Şuara 86
³¹ 26/Şuara 87
³² 26/Şuara 88
³³ 26/Şuara 89
³⁴ 29/Ankebut 16
³⁵ 29/Ankebut 17
³⁶ 29/Ankebut 18
³⁷ 21/Enbiya 52
³⁸ 21/Enbiya 53
³⁹ 21/Enbiya 54
⁴⁰ 21/Enbiya 55
⁴¹ 21/Enbiya 56
⁴² 43/Zuhruf 26
⁴³ 43/Zuhruf 27
⁴⁴ 19/Meryem 42
⁴⁵ 19/Meryem 43
⁴⁶ 19/Meryem 44
⁴⁷ 19/Meryem 45
⁴⁸ 19/Meryem 46
⁴⁹ 19/Meryem 47
⁵⁰ 19/Meryem 48
⁵¹ 37/Saffat 85
⁵² 37/Saffat 86
⁵³ 37/Saffat 87
⁵⁴ 21/Enbiya 57
⁵⁵ 37/Saffat 88
⁵⁶ 37/Saffat 89
⁵⁷ 37/Saffat 90
⁵⁸ 37/Saffat 91
⁵⁹ 37/Saffat 92
⁶⁰ 37/Saffat 93
⁶¹ 21/Enbiya 58
⁶² 21/Enbiya 59
⁶³ 21/Enbiya 60
⁶⁴ 21/Enbiya 61
⁶⁵ 37/Saffat 94
⁶⁶ 21/Enbiya 62
⁶⁷ 21/Enbiya 63
⁶⁸ 21/Enbiya 64
⁶⁹ 21/Enbiya 65
⁷⁰ 21/Enbiya 66
⁷¹ 21/Enbiya 67
⁷² 37/Saffat 95
⁷³ 37/Saffat 96
⁷⁴ 2/Bakara 258
⁷⁵ 21/Enbiya 68
⁷⁶ 37/Saffat 97
⁷⁷ 21/Enbiya 68
⁷⁸ 21/Enbiya 69

79 21/Enbiya 70
80 37/Saffat 98
81 29/Ankebut 24
82 29/Ankebut 25
83 29/Ankebut 26
84 60/Mümtehhine 4
85 60/Mümtehhine 5
86 9/Tevbe 114
87 37/Saffat 99
88 37/Saffat 100
89 37/Saffat 101
90 37/Saffat 102
91 37/Saffat 103
92 37/Saffat 104
93 37/Saffat 105
94 37/Saffat 106
95 37/Saffat 107
96 37/Saffat 108
97 37/Saffat 109
98 37/Saffat 110
99 37/Saffat 111
100 2/Bakara 124
101 22/Hacc 26
102 22/Hacc 27
103 22/Hacc 28
104 22/Hacc 29
105 2/Bakara 125
106 2/Bakara 126
107 14/İbrahim 35
108 2/Bakara 126
109 14/İbrahim 36
110 14/İbrahim 37
111 14/İbrahim 38
112 2/Bakara 127
113 2/Bakara 128
114 2/Bakara 129
115 2/Bakara 130
116 2/Bakara 131
117 2/Bakara 132
118 51/Zariyat 24
119 51/Zariyat 25
120 51/Zariyat 26
121 11/Hud 69
122 51/Zariyat 27
123 51/Zariyat 28
124 11/Hud 70
125 11/Hud 71
126 51/Zariyat 28
127 11/Hud 71
128 15/Hicr 54
129 15/Hicr 55
130 15/Hicr 56
131 51/Zariyat 29
132 11/Hud 72
133 51/Zariyat 29
134 11/Hud 72
135 11/Hud 73
136 51/Zariyat 30
137 51/Zariyat 31
138 51/Zariyat 32
139 51/Zariyat 33
140 51/Zariyat 34
141 29/Ankebut 31
142 29/Ankebut 32
143 11/Hud 74
144 11/Hud 75
145 11/Hud 76
146 2/Bakara 260
147 14/İbrahim 39
148 14/İbrahim 40

Ardından da Ay'ı (etrafa aydınlık saçarak) doğar görünce:

"Bu benim rabbim" demiş fakat o da kayboluverince:

"Andolsun" demişti. "Eğer Rabbim beni doğru yola erdirmezse gerçekten sapmışlar topluluğundan olurum."⁹

Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce:

"İşte bu benim rabbim, bu en büyük" demişti.

Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki:

"Ey kavmim, tartışmasız ben sizin şirk koştuklarınızdan uzağım.¹⁰ Gerçek şu ki, ben, bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim."¹¹

Kavmi onunla çekişip tartışmaya girdi.

Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip tartışmaya mı giriyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkında bir şey dilemesi başka. Rabbim ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?"¹²

"Hem size O'nun kendileri hakkında hiçbir ispatlayıcı delil indirmedeği şeyleri Allah'a ortak koştuktan siz korkmuyorken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde güvenlik içinde olmak bakımından iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilerseniz."¹³

Davet-Tablo-1

Babasına ve kavmine (seslenerek): "Siz neye kulluk ediyorsunuz?" demişti.¹⁴

Demişlerdi ki: "Putlara tapıyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz."¹⁵

Dedi ki: "Çağırdığınız zaman onlar sizi işitiyorlar mı?"¹⁶ Ya da size bir yararları dokunuyor mu veya zararları?"¹⁷

"Hayır" dediler. "Biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk."¹⁸

(İbrahim) Dedi ki: "Şimdi, neye tapmakta olduklarınızı gördünüz mü?"¹⁹ "Hem siz, hem de eski atalarınız?"²⁰ "İşte bunlar, gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca alemlerin Rabbi hariç."²¹ "Ki beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur."²² "Bana yediren ve içiren O'dur."²³ "Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur"²⁴ "Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur"²⁵ "Din (ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını ummakta olduğumda O'dur"²⁶

"Rabbim, bana hüküm (ve hikmet) bağışla ve beni salih olanlara kat"²⁷ "Sonra gelecekler arasında bana bir doğruluk dili (lisan-ı sıdk) ver,"²⁸ "Beni nimetlerle donatılmış cennetin mirasçılarından kıl"²⁹ "Babamı da bağışla, çünkü o şaşırıp sapanlardandır"³⁰

"Ve beni (insanların) diriltilecekleri gün küçük düşürme,"³¹ "Malın da, çocuklarında bir yarar sağlayamadığı günde"³² "Ancak Allah'a selim bir kalp ile gelenler başka."³³

Davet-Tablo-2

İbrahim de; hani kavmine demişti ki: "Allah'a kulluk edin ve O'ndan korkup sakının, eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır."³⁴ "Siz yalnızca Allah'tan başka bir takım putlara tapmakta ve bir takım yalanlar uydurmaktasınız. Gerçek şu ki sizin Allah'tan başka tapmakta olduklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler, öyleyse rızık Allah'ın katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz."³⁵ Eğer

yalanlarsınız, sizden önceki ümmetlerde (peygamberlerin çağrısını) yalanlamışlardır.

Peygamberlere düşen ise, yalnızca apaçık bir tebliğdir.”³⁶

Davet-Tablo-3

(İbrahim) Babasına ve kavmine demişti ki: “Sizin, karşılarında bel büküp, eğilmekte olduğunuz be temsili heykeller nedir?”³⁷

“Biz atalarımızı bunlara tapıyor olarak bulduk” dediler.³⁸

Dedi ki: “Andolsun siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz.”³⁹

“Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa (bizimle) oyun oynayanlardan mısınız?”⁴⁰

“Hayır” dedi.

“Sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları kendisi yaratmıştır ve ben de buna şahadet edenlerdenim.”⁴¹ “Hiç tartışmasız ben, sizin tapmakta olduklarınızdan uzağım.”⁴²

“(Ancak) Beni yaratan başka. İşte O beni hidayete yöneltip iletecektir.”⁴³

Babasını Son Kez Davet

Hani babasına demişti: “Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun?”⁴⁴

“Babacığım, gerçek şu ki, sana gelmeyen bir ilim geldi bana. Artık bana tabi ol, seni düzgün bir yola ulaştırayım.”⁴⁵

“Babacığım, şeytana kulluk etme, kuşkusuz şeytan, Rahman (olan Allah) ‘a başkaldırandır.”⁴⁶

“Babacığım, gerçekten ben, sana rahman tarafından bir azabın dokunacağından korkmaktayım, o zaman şeytanın velisi olursun.”⁴⁷

(Babası) Demişti ki: “İbrahim sen benim ilahlarımdan yüz mü çevirmektesin? Eğer (bu

tutumuna) bir son vermeyecek olursan, andolsun seni taşta tutarım; uzun süre de benden uzaklaş, (bir yerlere) git.”⁴⁸

(İbrahim) “Selam üzerlerine olsun; senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim, çünkü, O, bana pek lütûfkârdır” dedi.⁴⁹ “Sizden ve Allah’tan başka taptıklarınızdan kopup ayrılıyorum ve Rabbime dua ediyorum umulur ki, Rabbime dua etmekle mutsuz olmayacağım.”⁵⁰

Put Kıran İBRAHİM

Hani babasına ve kavmine demişti ki: “Sizler neye tapıyorsunuz?”⁵¹ “Bir takım uydurma yalanlar için mi Allah’tan başka ilahlar istiyorsunuz?”⁵² Alemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?”⁵³ “Andolsun Allah’a, sizler arkanızı dönüp dittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım.”⁵⁴

Sonra yıldızlara bir göz attı.⁵⁵ “Ben, doğrusu hastayım” dedi.⁵⁶ Böylelikle arkalarını çevirip ondan kaçmaya başladılar.⁵⁷ Bunun üzerine onların ilahlarına sokulup:

“Yemek yemiyor musunuz?” dedi.⁵⁸

“Size ne oluyor ki konuşmuyorsunuz?”⁵⁹

Derken onların üstüne yürüyüp sağ eliyle bir darbe indirdi.⁶⁰ Böylece o, yalnızca büyükleri hariç olmak üzere onları paramparça kıldı; belki ona başvurular diye.⁶¹

“Bizim ilahlarımıza bunu kim yaptı? Şüphesiz o, zalimlerden biridir” dediler.⁶²

“Kendisine İbrahim denilen bir gencin bunların sözünü ettiğini işittik” dediler.⁶³ Dediler ki: “Öyleyse onu, insanların gözü önüne getirin ki, (ona nasıl bir ceza vereceğimize) şahid olsunlar”⁶⁴

Çok geçmeden (halkı) birbirine girmiş durumda kendisine yönelip geldiler.⁶⁵

Dediler ki: "Ey İbrahim, bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?"⁶⁶

"Hayır" dedi. "Bu yapmıştır, bu onların büyükleridir; eğer konuşabiliyorsa, siz onlara soruverin."⁶⁷

Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da: "Gerçek şu ki siz, zalim olanlar sizlersiniz" dediler.⁶⁸

Sonra yine tepeleri üstüne ters döndüler: "Andolsun, bunların konuşmayacaklarını sen de bilmektesin."⁶⁹

Dedi ki: "O halde Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi tapmaktasınız?"⁷⁰ "Yuh size ve Allah'tan başka taptıklarınıza. Siz yine de akıllanmayacak?"⁷¹ "Yontmakta olduğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?"⁷² "Oysa sizi de, tapmakta olduklarınızı da yaratmıştır."⁷³

Nemrut'la Tartışma ve ateşe Atılış

Allah, kendisine mülk verdi, diye rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi?

Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti;

O da: "Bende öldürür ve diriltirim" demişti;

(O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de batıdan getir" deyince, o küfre sapan, böylece afallayıp kalmıştı. Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.⁷⁴

Dediler ki: "Eğer (bir şey) yapacaksanız,⁷⁵ Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çılgınca yanan ateşin içine atın⁷⁶ ve ilahlarınıza yardımda bulunun."⁷⁷

Bizde dedik ki: "Ey ateş, İbrahim'e karşı soğuk ve esenlik ol."⁷⁸ Ona bir düzen (tuzak)

kurmak istediler, fakat biz onları daha çok hüsrana uğrayanlar⁷⁹ ve alçaltılmışlar kıldık.⁸⁰

Allah da onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda iman etmekte olan bir kavim için ayetler vardır.⁸¹ (İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, bir kısmınız bir kısmınıza lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız da yoktur."⁸²

Lut'un İmanı ve Hicret

Bunun üzerine Lut ona iman etti ve (İbrahim) dedi ki: "Gerçekten ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz O güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir."⁸³

Onlar kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz sizlerden ve Allah dışında tapmakta olduklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp inkâr ettik. Sizinle aramızda, siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir.

Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim, ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez" demesi hariç.

"Ey Rabbimiz, biz sana tevekkül ettik ve 'içten Sana yöneldik'. Dönüş Sanadır."⁸⁴

"Rabbimiz, küfretmekte olanlar için bizi (fitne konusu) kılma ve bizi bağışla Rabbimiz. Şüphesiz Sen üstün ve güçlüsün, hüküm ve hikmet sahibisin."⁸⁵

İbrahim'in babası için bağışlama dilemesi, ona yalnızca verdiği bir söz dolayısıyla idi. Kendisine, onun gerçekten Allah'a düşman olduğu açıklanınca ondan uzaklaştı. Doğrusu İbrahim, oldukça duyarlıydı, yumuşak huyluydu.⁸⁶

İsmail'ini Kurban Et!

(İbrahim) Dedi ki: "Şüphesiz ben Rabbime gidiciyim; O, beni hidayete eristirecektir"⁸⁷

“Rabbim, bana salihlerden (olan bir çocuk) armağan et.”⁸⁸

“Bizde onu halim bir çocukla müjdeledik.”⁸⁹

Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona) :

“Oğlum” dedi.

“Gerçekten ben seni rüyamda boğazlıyorken gördüm. Bir bak, sen ne düşünüyorsun.”

(Oğlu İsmail) Dedi ki: “Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşaallah beni sabredenlerden bulacaksın.”⁹⁰

Sonunda ikisi de (Allah’ın emrine ve takdirine) teslim olup babası, (İsmail’i kurban etmek için) onu alnı üzerine yatırdı.⁹¹

Biz ona: “Ey İbrahim” diye seslendik.⁹² “Gerçekten sen, rüyayı doğruladın. Hiç şüphesiz biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz.”⁹³

Doğrusu bu apaçık bir imtihandı.⁹⁴ Ve ona büyük bir kurbanı fidye olarak verdik.⁹⁵ Sonra gelenler arasında ona (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık.⁹⁶

İbrahim’e selam olsun.⁹⁷ Biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz.⁹⁸ Şüphesiz o, b,z,m mü’min olan kullarımızdandır.⁹⁹

Kâbenin İnşası

Hani Rabbi İbrahim’i bir takım kelimelerle denemeden geçirmişti. O da bunları tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim’e) : “Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım” demişti.

(İbrahim) “Ya soyumdan olanlar?” deyince (Allah): “Zalimler benim ahdimе erişemez” demişti.¹⁰⁰

Hani biz İbrahim’e Evin (Kâbe’nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle

emretmiştik) : "Bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücuda varanlar için Evimi tertemiz tut."¹⁰¹ "İnsanlar içinde hacı duyur; gerek yaya gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler."¹⁰²

Kendileri için bir takım yararlar şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerinde belli günlerde Allah'ın adını ansınlar. Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun.¹⁰³ Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler, Beyti Atik'i tavaf etsinler.¹⁰⁴

Hani Evi (Kâbeyi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kıldık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin." İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi tavaf edenler için temizleyin" diye ahid verdik.¹⁰⁵

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl,¹⁰⁶ beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut¹⁰⁷ ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de

(Allah) : "Küfredeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateşin azabına uğratırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti.¹⁰⁸

(İbrahim) Rabbim, gerçekten onlar insanlardan bir çoğunu şaşırtıp saptırdı. Bundan böyle kim bana uyarsa, artık o bendendir, kim de bana isyan ederse kuşkusuz Sen, bağışlayansın, esirgeyensin."¹⁰⁹

"Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları bir takım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler."¹¹⁰

“Rabbimiz, şüphesiz Sen, bizim saklı tuttuklarımızı da açığa vurduklarımızı da bilmektesin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah’a gizli kalmaz.”¹¹¹

İbrahim, İsmail’le birlikte Evin (Kâbe’nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti) “Rabbimiz bizden (bunu) kabul et, şüphe yok, Sen işiten ve bilensin.”¹¹²

“Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (müslümanlar) kıl ve soyumuzdan da sana teslim olmuş (müslüman) bir ümmet (kıl). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbelerimizi kabul et. Şüphe yok, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin”¹¹³

“Rabbimiz içlerinden onlara bir peygamber gönder, onlara ayetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları arındırsın. Hiç şüphesiz, Sen güçlü ve üstün olansın, hüküm ve hikmet sahibisin.”¹¹⁴

Kendi nefsinin aşağılık kılından başka, İbrahim’in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de o salihlerdendir.¹¹⁵

Rabbi ona: “Teslim ol” deyince (o): “Alemlerin Rabbine teslim oldum” demişti.¹¹⁶ Bunu, İbrahim oğullarına vasiyet etti.¹¹⁷

Hız. İbrahim’in Konukları

Sana İbrahim’in ağırlanan konuklarının haberi geldi mi?¹¹⁸ Hani, onun yanına girdiklerinde: “Selam” demişlerdi. O da “Selam” demişti. “(Haklarında bilgim olmayan) Yabancı bir topluluk.”¹¹⁹ Hemen (onlara) sezdirmeden ailesine gidip, çok geçmeden semiz¹²⁰ kızartılmış bir buzağı getirdi.¹²¹

Derken onlara yaklaştırıp (önlere sürdü): “Yemez misiniz?” dedi.¹²² (Onlar yemeyince) Bunun üzerine onlardan içine bir tür korku düştü. “Korkma” dediler.¹²³ “Biz Lut kavmine gönderildik.”¹²⁴

Karısı da ayaktaýdı, bunun üzerine güldü. Bizde ona¹²⁵ bilgin bir erkek çocuk¹²⁶ (olan) İshak'ı, İshak'ın arkasından Yakub'u müjdeledik.¹²⁷

(İbrahim) Dedi ki: "Bana ihtiyarlık gelip çökmüşken mi müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdelemektesiniz?"¹²⁸

Dediler ki: "Seni gerçekte müjdeledik; öyleyse umut kesenlerden olma."¹²⁹ Dedi ki: "Sapıklar dışında Rabbinin rahmetinden kim umut keser?"¹³⁰

Böylece karısı çığlıklar kopararak geldi ve yüzüne vurarak:¹³¹ "Vay bana" dedi. "Ben kocamış¹³² kısır¹³³ bir kadın iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu, şaşırtıcı bir şey!"¹³⁴

Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıryorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdir, ey ev halkı, şüphesiz O, övölmeye layık olandır, Mecid'dir.¹³⁵ "Hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir."¹³⁶

(İbrahim) Dedi ki: "Şu halde sizin asıl isteğiniz nedir ey elçiler?"¹³⁷ Dediler ki: "Gerçek şu ki biz, suçlu-günahkâr bir kavme gönderildik."¹³⁸ "Üzerlerine çamurdan (iyice setleşip kaskatı kesilmiş) taşlar yağdırmak için."¹³⁹ "(Ki bu taşların her biri) Rabbinin katında ölçüyü taşıranlar için (herbiri ayrı ayrı) işaretlenmiştir."¹⁴⁰ Gerçek şu ki, biz bu ülke halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular.¹⁴¹

Dedi ki: "Onun içinde Lut da vardır. Dediler ki: "Onun içinde kimin olduğunu biz daha iyi bilmekteyiz. Kendi karısı dışında, onu da ailesini de muhakkak kurtaracağız. O, karısı arkada kalacak olanlardandır."¹⁴²

İbrahim korku gittiğı ve ona müjde geldiğı zaman, Lut kavmi konusunda bizimle çekişip tartışmalara giriyordu.¹⁴³ Doğrusu İbrahim, yumuşak huylu, oldukça duyarlı ve gönölden (Allah'a) yönelen biriydi.¹⁴⁴

“Ey İbrahim, bundan vazgeç. Çünkü gerçek şu ki, Rabbinin emri gelmiştir ve gerçekten onlara geri çevrilmeyecek bir azab gelmiştir.”¹⁴⁵

Ölülerin Diriltilmesi

Hani İbrahim: “Rabbim bana ölüleri nasıl dirilteceğini göster” demişti.

(Allah ona): “:İnanmıyor musun? deyince “Hayır (inandım) ancak kalbimin tatmin olması için” demişti. “Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir.”¹⁴⁶

Şükür Duası

“Hamd, Allah’a aittir ki, O bana ihtiyarlığa rağmen İsmail’i ve İshak’ı armağan etti. Şüphesiz benim Rabbim, gerçekten duayı işitendir.”¹⁴⁷

“Rabbim beni namazı(nda) sürekli olan kıl, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur”¹⁴⁸

“Rabbimiz, hesabın yapılacağı gün beni, anne babamı ve mü’minleri bağışla.”¹⁴⁹